

איך מסרים תת-הכרתיים עובדים?

יש הבדל בין מסרים תת-הכרתיים למסרים שאמורים להתקבל בשינה? זה עובד בכלל? ואם כן, למה זה לא עבד לי לפני המבחן בהיסטוריה? **טלי ג'**

שלי היקרה,

אני מבין את הקסם - במקום ללמוד ולשנן בזמן שאפשר לבלות, בואו נשנן מתוך שינה, כשכלאו הכי אי אפשר לעשות כלום, והמוח המופלא לא שלנו יספוג את המידע באופן מושלם. אפילו לא צריך הקלטות מיוחדות, רק להירדם ברגע שהמורה להיסטוריה מתחיל לדבר. קלי קלות.

לימוד בזמן שינה, או "היפנופדיה", הוא חלום ישן, אך זה כל מה שהוא. אמנם מחקרים מוקדמים הראו שלפעמים אנשים זוכרים רסיסים מהקלטות שהושמעו להם, אך ב-1956 נערך מחקר שמדד את הפעילות החשמלית במח ובראה שאת הרסיסים שהאנשים זכרו, הם שמעו כשהתעוררו לרגע. את לא יכולה לשנן דברים בזמן שאת ישנה מאותה סיבה שבגללה את לא יכולה לצאת לבלות. המוח שלך ישן. אנהנו לא יודעים בדיוק מה הוא עושה בזמן הזה, אבל זה לא להקשיב לשיעורי היסטוריה.

יש גם סוג אחד של מסרים תת-הכרתיים שכן עובד. אלה דברים כגון ריח, שפת שובכנים למחונן בדלת האחורית ומשפיעים על החלטותינו. אך גם הם עושים זאת בשאנחנו ערים

מסרים תת-הכרתיים זה יותר מסובך, כי שני דברים שונים זכו לכינוי הזה. הראשון מכונה גם "מסרים תת-ספיים", או "סאב-לימינליים". מסרים שנמצאים מתחת לסף התפיסה: תמונות שמהבנות לרגע או קולות שלא נשמעים "קנו מוצר איקס" ברקע של המוזיקה המעצבנת בקניון. הקונץ הזה הגיע לתודעת הציבור בדיוק כות איש שיווק בשם ג'יימס ויקאר, שמכר ב-1957 מכונות שמקריינות הודעות לשבתיים רי שנייה ומסוגלות, לטענתו, לגרום לאנשים לקנות דברים. המפרסמים מיהרו לנצל את הטכנולוגיה, התקשורת מיהרה לזרוע פחדים מאיבוד הרצון החופשי, והמוחקקים מיהרו לספר כמה חשוב להם להגן על הציבור מפני הפחדים שהתקשורת זורעת. בדיקה מדעית גילתה שלמסרים תת-ספיים יש רק תת-השפעה. הם עשויים להטות את הבחירה שלנו, אבל רק טיפה טיפה. אפילו ויקארי הודה בסוף שהמחקר היה תעלול שנועד להונות את סוכנויות הפרסום. הגונב מגנב, לא? ברגע שהובהר

askbildad@callist.co.il: השרות: בלדד השוחי

האם הפמיניזם היה תכסיס גברי?

לפי תיאוריה חדשה דווקא מיניות תחסל את האפליה

הדרת נשים ובעתה מפני שיי רתן אינן המצאות חדשות. המיניות היתה מאז ומעולם כותרת ראשית בחברות, תרבויות ודתות, בהבנת הביולוגיה והפסיכולוגיה, בשירה ובפילוסופיה. תמיד היו בעלי עמדה מתי רנית ותמיד היו בעלי עמדה מוסרנית. ונרמה שכל מה שיש להגיד על המיניות כבר נאמר ונכתב, שוב ושוב, ומומן.

הכיס לכאורה מעודדת נשים לנהוג בפתיחות, אך למעשה היא פשוט טוענת שהדחקה המתח המיני במקום העבודה הוא האמצי המרכזי להדרת נשים, ולפגיעה ביתרונן הטבעי

של הזמן, מין הוא אמצעי ברייה. רוב הזמן הוא משאב. וכמו משאבים אחרים כגון הון, קשרים והשכלה, הוא עוזר להשיג דברים ולהתקדם בחיים. כפי שלעשירים יש יתרון משאבי על עניים במטבח ההון, ולבני העדה הדומיננטית יש יתרון משאבי על מיעוטים במטבח הריבוד החברתי, לנשים יש יתרון משאבי על גברים במטבח "ההון הארוטי". הסיבה פשוטה, היא אומרת: לכל משאב יש ביקוש והיצע, והביקוש למשאב המיניות גבוה יותר אצל הגברים. הליברל, הדחה המיני, גבוה יותר אצל גברים מאשר אצל נשים. זו עובדה, לא סטריאוטיפ. כפי שכתובים מקצועיים ליצור ערך כלכלי ולפרנס מקדמים אנשים במקומות עבודה ועוורים להם להקים משפחות, כך עושה גם המשכיה הארוטית.

הטענה הפרובוקטיבית של הכיס היא שהדבר שבאמת מרכא את הנשים הוא הרעיון שיש לבטל את הארוטיטיה במקומות עבודה ובמרחב הציבורי. שטטשו ההברל בין המינים, היא טוענת, גוזל מנשים את היתרון המולד שלהן, בשונה מהמלצתן של פמיניסטיות רבות, הכיס טוענת שמי שמשקיעים, ובעיקר משקיעות, בבריאות, טיפוח עצמי ומה שהיא מכנה "ערגות חברתית", למעשה משמרים את ההון הארוטי שלהם כפי שיש מי שמתפעל מהפשטות שבה הכיס תרגמה את המיניות למשתנה כלכלי, ויש מי שמתרחמים על כך שהיא, כביכול, ממליצה לנשים לנהוג בפתיחות. ולפי עצותיה, כפי שהיא כותבת, "גם להדר רחוק מקד: היא ממליצה להבין ולזכור שכך

העולם נוהג, גברים רוצים יותר מנשים, ורוצים מאור; ושבועלמנו כל אחד מנצל את היתרונות שבידיו. יש אנשי מכי רות שמצליחים יותר רק בזכות הכריזמה שלהם, בלי להבטיח הבטחה אחת מיותרת. נשים יכולות להשיג יותר בזכות מיניותן, בלי שיצטרכו לסחור בה. למעשה, יותר מאשר קריאה לפתיחות, חכים גורסת שהדחקה המיניות במרחב הציבורי היא היא האמצעי להדרת נשים. מי שמגשרים נשים לירכתי האוטובוסים נוהגים כמו השלטון הטוטליטרי ברומן "1984" של ג'ורג' אורוול, שחייב נשים ללבוש מדים אפורים אחידים ואימיניים. גם אלה וגם אלה מנסים, למעשה, להיחלש את השפעתן התמידית של נשים בחברה, השפעה שלעתים נובעת מעצם נוכחותן. שניהם פועלים מתוך אינטרס גברי לשמור על מאון הכוחות הקיים. שוטר שמעניק דו"ח תנועה גם לנוכח עיניים דומעות לא פועל נגר האשה. הוא רק מודע לכוחה ובוחר לא להיכנע לו. הביקורת מוטחת בהכיס מכל עבר, גם מצד הפמיניסטיות וגם מצד הפמיניסטיות, שמאחדים בתחושה שבהכרה במיניות יש משום שעבוד נשים, או צמצומן לכדי אובייקט מיני. אך מנגד יש כמה פמיניסטיות שמצטרפות לגישה, ורואות בהשקת המיניות את דרכם של גברים לגזול מנשים את הונו, המשאב הארוטי. הצניעות והזות המיניות הצדה, אומרי תומכיה של הכיס, היא התכסיס הגברי המוחכם ביותר.

רפאלי הוא ראש מרכז שניא לחקר האינטרנט באוניברסיטת חיפה sheizaf.rafaeli.net

מה הלאה

אחרי עדכונים מהשטח

1

טכנולוגיה: הסיפור שאינו נגמר
הסופר והמחזאי ניקולס קאר עורר יוכוחים כשפרסם את המאמר "האם גוגל הופכת אותנו לטיפשיים?". כעת, במאמר ליוול סטריט ג'ורנל, הוא שואל שאלה מעניינת על עתיד הספר הדיגיטלי. בעידן שבו אמוץ מאפשרת למחברים לעדכן גרסאות דיגיטליות בקלות בלתי מורגשת, אפשר בעצם לשכתב ספרים לנצח. האם רבייה המכר של העתיד יתעדנו בהתאם לאירועי השעה ודרישות הקהל? סוגיה סופר מרתקת.

http://is.gd/A1vKqu

עיצוב: בי אוהל בוטיק
עם חזרתה של תרבות האוהלים המקומית לממדיה הטבעיים אפשר לתקוף את הנושא מזווית אסתטית יותר. יותר Fieldcandy השתלטה על נישת הקמפינג הלא אופיינית של אוהלים מעוצבים בעליות מתפרצות. 500 מ' לישית, אף על פי שכיף גם סתם להסתכך.

fieldcandy.com

גלריה: עבודה סטודנטילאית
זה לא סוד שאוהד גדול מהפריקטים היצירתיים באמת מגיעים מסטודנטים, שלא עסקים במריבות עם הבוס ויש להם רק פרויקט אחד לעבוד עליו. StudentShow הוא אתר חדש שמציע חלון ראווה לפרויקטים שלהם בתחומי העיצוב השונים, ועל הדרך מחבר בינם למעסיקים פוטנציאליים. אבל ברור שגם סתם אוורחים סקרנים ייהנו מהשיטוט.

studentshow.com

4

לייף סטייל: קפאינופ

האנשים בסטודיו העיצוב Column Five חולקים חיבה יתרה לשני עניינים: אינפוגרפיקה וקפה. החוצאה היא פוסטר יפהפה שמסייע לעקוב אחר צריכת הקפה היומית, לצד עוד כל מיני פרמטרים שקשורים בטקסי הקפאין האישיים. 30 דוכר ישירות מהסטודיו, לא כולל משלוח.

http://is.gd/beKct1

5

גלובליזציה: פריז vs ניו יורק

לאחר שהות בת כמה שנים בניו יורק, החל המעצב הגרפי הפריזאי Vahram Muratyan לפרסם ברשת סדרת איורים שמקדשת לשתי הערים המרכזיות בחייו, ולגיבורי התרבות (אחד מוצלח מתמקד בתסרוקות של קארי בראדשו מול אמלי), עכשיו בספר תחת השם "Paris versus New York" הוא מסתמך כלהוט. 20 דוכר.

http://is.gd/kzagax

אופנה: ראלף לורן הולך לים

בחוף עדיין קור אימים, אבל אם מביאים בחשבון את זמן המשלוח וההשתרבות העצלה לדואר, אפשר בהחלט להביא בחשבון את בגד הים השובבי הזה מבית ראלף לורן. חוף המהמראה הווינטג'י הוא מצויד גם בשני כיסים קטנים מלפנים ומאחור - מרכיב חשוב שנעדר מיותר מדי בגדי ים. 70 לישית מוצדקים.

http://is.gd/wYtTe

7

לבית: כורסה מהעתיד

כולם מדברים על ההתכנסות של הטלוויזיה והאינטרנט, אבל אף אחד לא מדבר על החיבור המתבקש בין הכורסה למסך. השולחן ההיטקי הזה, שמיוצר בעבודת יד באיטליה, תומך בצג מחשב, מסך טלוויזיה גדול ומערכת רמקולים אישית חובנית. גן עץ לאנשים מאוד עצלנים, וגם הלוך לא רע בשלצנמו. החב 24" אלף שקל בהזמנה אישית מניופום PRO.

